

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích v Bratislave (Nový kostol), .
utorok, 16. 8. 2022, 18.00 h, ES 443, 471, 608, Žalm 40, 6 – 11, Antifóna 57

Matúš 6, 10b: (Otče náš) „*Bud' vôľa Tvoja ako v nebi tak i na zemi!*“

Milí bratia a milé sestry!

Jestvujú rôzne vôle. V nebi sa uskutočňuje **Božia vôľa**. V Žalme (103, 20) čítame, že anjeli plnia Hospodinove príkazy a poslúchajú hlas Božieho slova. Pretože Pán Boh nás stvoril ako slobodné bytosti, **na zemi** sa stále nedeje len Božia vôľa. Pôsobia tu **aj iné vôle** ako Božia. **Vôľa zlého – satana**, ktorá mení život na peklo. Vedie ľudí k tomu, aby si navzájom ubližovali. Keď dovolíme, aby nám vôľa zlého zatemnila Božiu vôľu, potom **sebecká ľudská vôľa** rozbíja – ničí dobré vzťahy medzi ľuďmi, medzi národmi a krajinami.

Kde sa deje Božia vôľa, tam sa v tomto svete presadzuje Božie kráľovstvo – jeho hodnoty: láska, spravodlivosť, pokoj, radosť. Teda také usporiadanie vzťahu k sebe, ľuďom i k Bohu, ktoré je podľa Božích – podľa Ježišových pravidiel.

Čo je Božia vôľa môžeme využiť z Desatora, z Ježišovej Kázne na vrchu a z ďalších textov Písma svätého. Rozhoduje však konkrétna situácia a Biblia neponúka poučky a paragrafy, z ktorých by vyplývala jednoznačná odpoveď pre každú z okolností nášho života. **Biblia nás učí, že Božiu vôľu máme vždy znova hľadať, pýtať sa na ňu pri našich dôležitých rozhodnutiach. Skúmať, čo by na to, čo robím, povedal Boh, čo najviac zodpovedá životu s Ním, životu, ktorý nám daroval.**

Vskutku, **Pán Boh nás tu chcel.** Dal život človeku so všetkým jeho rozumom, túžbami, plánmi, vôľou. A dal mu slobodu.

Máme tendenciu chcieť, aby bolo po našom. Ba sú chvíle a možno celé obdobia, keď nám je dobre v tom, ako sme si život nastavili, zariadili – a to napriek tomu, že tušíme, že smerujeme do slepej uličky, že vieme, že tomu, čo konáme, ako žijeme by Pán Boh netlieskal. – No predsa v tom pokračujeme. Je nám v tom príjemne.

Dávame prednosť krátkodobému „dobru“ pred tým, čo je skutočne dobré z dlhodobého hľadiska. Chceme mať pravdu, rozhodovať o sebe, prípadne aj o druhých. Keď sa nám to vymkne z rúk, voláme o pomoc k Bohu. No máme presnú predstavu, akým spôsobom by nám mal pomôcť...

Prosba: ***Bud' vôľa Tvoja!*** je **nasmerovaná proti našej rozpoltenosti, polovičatosti, proti krívaniu na obe strany** (1. Kráľov 18, 21). Keď sa modlíme: *Bud' vôľa Tvoja!* – do istej miery sa modlíme „ostňami“ proti sebe, proti nášmu zabývaniu sa a uspokojenosti so sebou.

Bud' vôľa Tvoja! nám pripomína: **Nemusí byť po mojom.** To, čo si naplánujem pre seba a pre blízkych, nemusí byť to najlepšie.

Bud' vôľa Tvoja! rozhodne **nie je výraz rezignácie, pasívnej odovzdanosti. S hľadaním Božej vôle je späté úsilie o zosúladenie našich krokov sa s Bohom:** Pane, prosím, pomôž mi poznávať Tvoje zámery, Tvoju múdrosť, Tvoju vôľu. Chcem podľa nich žiť. – Ak nie, potom som len tľachuba.

Biblia ponúka celý rad príkladov neochoty prijať Božie plány: **Jonáš** sa vybral úplne opačným smerom, než kam ho Pán Boh poslal (Jonáš 1, 1 – 3). **Saul** si ponechal vojnovú korisť, aby ju vraj obetoval Hospodinovi. Bohu je však milšia poslušnosť ako obeť (1. Samuelova 15, 22). **Géchází** v mene proroka Elízea žiadal Naamána o dar, hoci vedel, že Elízeus si to neželal (2. Kráľov 5, 15 – 16 . 20 – 22). **Dávid** spočítaval mužov schopných ísť do boja (2. Samuelova 24. kap.); spoliehal sa na silu svojho vojska, nie na Hospodina. **Peter** odhovárať Pána Ježiša, aby nešiel cestou utrpenia (Marek 8, 31 – 33). **Peter to myslel dobre a úprimne – no pre život podľa Božej vôle to nemusí stačiť.** **Potrebujeme sa dať vyučovať Božím slovom, porozumieť mu, pochopiť Božie úmysly. Porovnávať svoje názory a počínanie s názormi a konaním najlepšieho Učiteľa – Pána Ježiša Krista.** Pýtať sa, čo by On povedal na to, kadiaľ kráčam, kam smerujem, prečo a s akým motívom.

Je dobré začínať deň slovami žalmu: „*Ó Hospodine, daj mi poznať svoje cesty, vyuč ma svojim chodníkom! Vo svojej pravde ved' a vyučuj ma, lebo Ty si Boh mojej spásy, na Teba dennodenne očakávam*“ (Žalm 25, 4n).

Biblia hovorí o Bohu, s ktorým sa môžeme rozprávať, prosiť Ho, ba sa s Ním aj hádať. Sväté písmo hovorí o Bohu, ktorý je prístupný, osloviteľný, ochotný meniť svoje rozhodnutia – ako v prípade, keď Abrahám prosil o záchranu Sodomy (1. Mojžišova 18, 22 – 32). Boh je náš milosrdný nebeský Otec, ktorý pomáha z pascí, uzdravuje, dáva silu správne žiť.

Keď hriešnik príde k Ježišovmu krížu, prijme odpustenie, nájde spásu, vtedy sa deja Božia vôľa a na zemi zažíva kus neba.

Božiu vôľu hľadáme, strácame, tušíme, odhadujeme, mýlime sa, odhaľujeme ju. Božiu vôľu máme hľadať pre konkrétne situácie nášho života.

O osobnom živote Pána **Ježiša** veľa nevieme. Jedna z vecí, ktoré sú známe je, že **Ježiš často odchádzal od učeníkov a zástupov ľudí, ktorým slúžil, aby sa modlil** (Matúš 14, 23). Zastavoval sa a **pýtal sa na Božiu vôľu.** Vedel, že neurobil žiadny hriech, za ktorý by si zaslúžil trest. V Getsemanskej záhrade sa modlil, aby nemusel zomrieť. Ako pravý človek mal strach z mučenia. No práve **v modlitbách sa rozhodol, že pôjde cestou, ktorá bolí a vedie až na smrť.** V modlitbe porozumel, čo je vôľa nebeského Otca pre Neho. Keď čítame príbeh o pote, ktorý Ježišovi vystúpil ako kropaje krvi (Lukáš 22, 44), je zrejmé, že **nešlo o pasívnu odovzdanosť, ale o aktívnu a vedomú snahu – priam zápas – urobiť pre nás, pre záchranu z našich hriechov, pre našu vieru všetko, čo sa dá.**

Bud' vôľa Tvoja! znamená: **Otče nebeský, zbav nás tých momentov, keď nevieme kadiaľ ísť. Keď sa nám zdá, že strácame Tvoju blízkosť.**

Bud' vôľa Tvoja! – to je odvážne vyznanie viery, že keď bude po Tvojom, Bože, tak to so mnou, s nami, s týmto svetom

dopadne dobre. Nech je teda po Tvojom! **Otče, dávam sa Ti k dispozícii.** *Bud' vôľa Tvoja!* Amen.

Použitím viacerých prameňov: [Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)